

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

A. M., nar. X

sídlem X

zastoupen JUDr. Akbulatem Kadievem, advokátem

sídlem Václavské náměstí 775/8, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému

Ministerstvo financí

sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2025, č. j. MF-13596/2025/3902-9

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím Finančního analytického úřadu (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 23. 12. 2024, č. j. FAU-150312/2024/033 byla žalobci jako osobě zapsané na sankční seznam a dalším osobám zakázána dispozice s bezpečnostní schránkou č. X umístěnou v prostorách společnosti anji s.r.o. (dále jen „anji“), jejímž nájemcem je paní N. S., a dále bylo rozhodnuto, že její obsah, specifikovaný v prvostupňovém rozhodnutí, představuje majetek, na který dopadají mezinárodní sankce podle čl. 2 nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. 3. 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.
2. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 24. 3. 2025, č. j. MF-13596/2025/3902-9 (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí Finančního analytického úřadu ze dne 23. 12. 2024, č. j. FAU-150312/2024/033 potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce na úvod své žaloby uvedl, že nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí a setrvává na výhradách vůči prvostupňovému rozhodnutí tak, jak byly rozvedeny v jeho vyjádřeních v průběhu správního řízení, tak i v podaném odvolání. Prvostupňové rozhodnutí trpí závažnými vadami, se kterými se žalovaný řádně nevypořádal.
4. Dále žalobce uvedl, že důvody, pro které nemůže souhlasit s rozhodnutím žalované, podrobně uvedl ve svých předchozích vyjádřeních v odvolání. Žalovaný se nevypořádal s jeho klíčovými námitkami v rozsahu a kvalitě, kterou vyžaduje platná právní úprava a judikatura, převzal nesprávná skutková a právní zjištění od prvostupňového orgánu a pouze formálně potvrdil závěry orgánu prvního stupně. Dle žalobce je prvostupňové rozhodnutí nezákonné a žalovaný jeho odvolání nesprávně posoudil. V důsledku toho bylo zasaženo do základních práv žalobce. Takové rozhodnutí je vadné, nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalobce dále namítal nesprávné hodnocení důkazů a zjevnou podjatost.
5. V první konkrétnější žalobní námitce žalobce namítal, že vydáním prvostupňového a napadeného rozhodnutí došlo k porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod a k porušení zásady rovnosti zbraní mezi účastníky řízení. Tato porušení spočívají v nesprávném postupu prvostupňového orgánu při provádění ohledání a v ignorování práv žalobce na odepření součinnosti a v následném nezákonném zásahu do jeho vlastnických práv. Žalobci bylo znemožněno se seznámit s klíčovými podklady rozhodnými pro vydání rozhodnutí, neboť tyto skutečnosti byly označeny jako neveřejné (a utajované). K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008-63, v němž soud došel k závěru, že v určitých případech není možné účastníkům řízení zpřístupnit obsah utajovaných informací, avšak je důležité, aby rozhodnutí vydané na jejich podkladě bylo řádně přezkoumatelné. V dané věci žalobce neměl možnost seznámit se s utajovanými informacemi, z odůvodnění rozhodnutí není žalobci jasné, na základě jakých skutečností správní orgány došly k uvedeným závěrům. Žalobce tak neměl možnost ověřit si, jaké podklady byly použity k rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Druhá žalobní námitka se týkala klíčového důkazu, kterým bylo ohledání bezpečnostní schránky, které proběhlo v rozporu se zákonem, neboť prvostupňový orgán při ohledání porušil základní procesní práva účastníka řízení. Žalobce má zato, že jeho argumentace byla dostatečně podložena a prvostupňový orgán vybočil z právního rámce, když provedl ohledání bezpečnostní schránky, přestože žalobce využil své právo dle § 54 odst. 2 správního řádu a odepřel součinnost při tomto úkonu. Takové jednání je porušením zásady *nemo tenetur se ipsum accusare*. Žalovaný se zaměřil pouze na okolnosti svědčící v neprospěch žalobce a ignoroval jiné důkazní prostředky. Prvostupňový orgán měl podle žalobce zjistit skutkový stav právně přípustnými prostředky, násilné otevření bezpečnostní schránky mezi to ale nepatří. Důkaz byl získán nezákonným způsobem, a proto ho nelze považovat za validní.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě na úvod shrnul dosavadní průběh řízení, následně shrnul žalobcovu argumentaci a k samotnému vyjádření k argumentaci žalobce uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za správné po formální i materiální stránce. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy.
8. K žalobní námitce týkající se tvrzeného porušení procesních práv žalobce, tzn. písemnosti uchovávané mimo správní spis uvedl, že procesní práva žalobce při seznamování se s podklady prvostupňového rozhodnutí nebyla porušena. K tomu odkázal na bod 3.3. napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že žalobce s citovaným závěrem v napadeném rozhodnutí nijak nepolemizuje, jen opakuje odvolací námitky, se kterými se žalovaný vypořádal.
9. K žalobní námitce týkající se ohledání bezpečnostní schránky žalovaný odkázal na bod 3.2. napadeného rozhodnutí. Žalobce opět uvedl, že žalobce s citovaným závěrem v napadeném rozhodnutí nijak nepolemizuje, pouze opakuje odvolací námitky, se kterými se žalovaný již vypořádal.
10. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. V replice na vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že je nutné rozlišovat mezi aktivní a pasivní součinností účastníka. Pasivní součinnost spočívá v tom, že účastník řízení strpí zásah správního orgánu. Aktivní součinnost spočívá v tom, že účastník řízení vědomě spolupracuje se správním orgánem. Držení klíčů či jiných prostředků k otevření bezpečnostní schránky je současně projevem výkonu vlastnického práva, jež požívá ochrany podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Jakýkoli zásah do tohoto práva, typicky **násilné otevření schránky odvrtním zámku**, proti výslovné vůli účastníka, nelze považovat za důsledek jeho pasivity, nýbrž za **kvalifikovaný zásah veřejné moci do jeho právní sféry**, který musí být podroben přísnému testu zákonnosti a proporcionality. Žalobce dále trvá na tom, že důkaz získaný násilným otevřením schránky je důkaz nezákonný. Správní orgán tak nemohl na základě takto získaného důkazu činit žádná rozhodnutí.
12. Žalobci rovněž nebyla umožněna efektivní ochrana práv, neboť mu byly poskytnuty obecné a vágní informace o existenci utajovaných podkladů, takže z nich nebylo možné vyčíst konkrétní důvody a obsah prvostupňového rozhodnutí. Došlo tak dle žalobce k nerovnováze mezi stranami řízení, když správní orgán měl plný přístup k materiálům a žalobce se naopak musel bránit proti neviditelným skutečnostem. Správní orgán měl žalobci poskytnout alespoň rámcový a srozumitelný přehled o skutečnostech, které jsou základem rozhodnutí, aniž by tím byla ohrožena ochrana utajení. Výsledkem je oslabení důvěry ve spravedlnost a nestrannost správních orgánů. Pokud žalobce nemůže ani v minimální míře

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ověřit podkladová fakta rozhodnutí, jeho právo na spravedlivý proces je redukováno na formální frázi bez reálné možnosti efektivní obrany.

13. Ústní jednání proběhlo dne 10. 12. 2025, a účastníci při něm setrvali na svých stanoviscích.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Žaloba není důvodná.
16. Žalobce v úvodu namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho klíčovými námitkami, převzal nesprávná skutková a právní zjištění od prvostupňového orgánu a pouze formálně potvrdil závěry orgánu prvního stupně. Stran důvodů své argumentace odkazoval na svá vyjádření v předchozím správním řízení.
17. Soud předně uvádí, že takto formulovaná námitka je příliš obecná. Žalobce neuvádí, jaké námitky žalovaný nevypořádal, ani neuvádí, jaká nesprávná skutková a právní zjištění žalovaný převzal od prvostupňového orgánu.
18. Dle § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního, *žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.*
19. Vzhledem k tomu, že žalobce nesplnil požadavek uvedený v § 71 odst. 1 písm. d), tedy neuvedl, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, nemohl se soud touto námitkou zabývat.
20. K tomu soud odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 9. 2012, kde soud uvedl: *Soud je v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. povinen přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí toliko v mezích žalobních bodů. Povinnost uvést žalobní body v žalobě tíží na základě ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobce. Není povinností ani právem soudu dohledávat namísto žalobce skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce neformuluje žalobní body tak, jak má, je negativním důsledkem jeho počínání to, že se soud nemůže z pohledu neexistentních žalobních bodů přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Nikoli to, že povinnost formulovat žalobní body přechází na soud. Dlužno dodat, že opačný přístup by s ohledem na formulaci žaloby vedl k tomu, že by soud musel z vlastní iniciativy namísto žalobce a jeho zástupce zjišťovat, jak se tou kterou z celkem 64 námitek žalovaný vypořádal, a poté se zabývat tím, zda je toto vypořádání se v souladu se zákonem, resp. zda zde jsou či nejsou nějaké skutkové a právní důvody, na základě kterých není je nutné dospět k závěru, že vypořádání se není zákonné. Soud by se tak rázem ocitl nikoli v pozici arbitra sporu, nýbrž v pozici advokáta žalobce. Taková role soudu nepřislúší.*
21. Obdobně soud nemá povinnost za žalobce domýšlet, proč nesouhlasí se závěry odvolacího orgánu. Soud rovněž nemá povinnost jeho námitky vyhledávat v jiných listinách, např.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v odvolání. Je na žalobci, aby v žalobě uvedl, se kterými závěry žalovaného nesouhlasí a proč.

22. Soud v reakci na žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008-63, konstatuje, že rozhodnutí je řádně přezkoumatelné. Rozhodnutí se vypořádalo se všemi odvolacími námitkami žalobce a obsahuje úvahy a právní hodnocení, kterými se žalovaný řídil.
23. Pokud žalobce namítl v žalobě podjatost správních orgánů, musí soud opět konstatovat, že takto obecně formulovaná námitka podjatosti je rovněž nedůvodná. Žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod podjatosti mimo postupu správního orgánu v samotném řízení, což důvod podjatosti dle správního řádu být nemůže. Žalobce rovněž neuvedl, kdo byl dle jeho názoru v řízení podjatý. Soud se proto ani touto námitkou nemohl zabývat.
24. Závěrem k uplatněným žalobním námitkám soud v obecné rovině dodává, že žalobce do značné míry čerpal z uplatněných odvolacích námitek, které však již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal, přičemž žalobce na toto vypořádání žalovaného nereflektoval a nyní v žalobě odkazuje na své námitky a vyjádření podané během správního řízení, aniž by bral náležitě v potaz argumentaci žalovaného. Zdejší soud proto připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013 - 128). Soud tedy s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikатурním východiskům dospěl k tomu, že se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve žalovaný uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
25. V první konkrétně formulované žalobní námitce pak žalobce namítal porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod a dále zásady rovnosti zbraní mezi účastníky řízení. Tato porušení spočívají v nesprávném postupu prvostupňového orgánu při provádění ohledání a v ignorování práv žalobce na odepření součinnosti a v následném nezákonném zásahu do jeho vlastnických práv.
26. Dále žalobce namítal nemožnost efektivně se seznámit s informacemi označenými jako utajované. Z takto odůvodněného rozhodnutí není zřejmé, na jaký skutečnostech správní orgány založily svůj závěr.
27. Námitky nejsou důvodné.
28. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím ze dne 27. 3. 2024 bylo zahájeno správní řízení dle § 12 odst. 1 zákona č. 69/2006 Sb. o provádění mezinárodních sankcí, a rovněž bylo nařízeno předběžné opatření, kterým bylo společnosti anji, paní N. S. a žalobci zakázáno jakkoliv nakládat s předmětnou bezpečnostní schránkou a jejím obsahem.
29. Předmětná bezpečnostní schránka byla zaplombována za součinnosti společnosti anji - viz protokol ze dne 27. 3. 2024, č. j. FAU-39769/2024/033.
30. Výzvou k poskytnutí informací a dokladů ze dne 11. 4. 2024, č. j. FAU-45228/2024/033, byla společnost anji vyzvána k poskytnutí součinnosti spočívající v poskytnutí kompletního seznamu osob, které mají k bezpečnostní schránce přístup, neboť bezpečnostní schránka je v jejím držení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Z usnesení o ohledání věci a vyrozumění o provádění důkazu mimo ústní jednání ze dne 26. 4. 2024, č. j. FAU-51599/2024/033, soud zjistil, že žalobce, paní N. S. a společnost anji byli vyrozuměni o provedení ohledání bezpečnostní schránky. Současně byli vyrozuměni o možnosti se tohoto úkonu zúčastnit.
32. Z protokolu o ohledání věci na místě ze dne 21. 5. 2024, č. j. FAU-59054/2024/033, bylo zjištěno, že proti obsahu protokolu o ohledání ve smyslu § 18 odst. 3 správního řádu nebyly podány žádné námitky.
33. Z přílohy protokolu č. j. FAU-59054/2024/033, soud zjistil, že osoby přítomné u ohledání byly v souladu se zákonem poučeny o svých právech a povinnostech. Žalobce byl tak obeznámen s možností otevření bezpečnostní schránky s použitím síly, pokud účastníci dobrovolně neposkytnou klíče k jejímu otevření.
34. Vyrozuměním ze dne 19. 8. 2024, č. j. FAU-94234/2024/033, byly účastníci poučeni o možnosti vyjádřit se k podkladům v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, na jejichž základě úřad měl rozhodnout.
35. Z úředního záznamu ze dne 18. 11. 2024, č. j. FAU-138931/2024/033 bylo zjištěno, že paní N. S., nar. 14. 5. 1994, je spolupracovnicí žalobce, držitelkou majetku v jeho prospěch a současně je na její jméno vedena bezpečnostní schránka č. X, do které má žalobce přístup, což je informací oddělenou mimo spis.
36. Z výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 18. 11. 2024, č. j. FAU-139035/2024/033, vydané po doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí, byli účastníci poučeni o možnosti vyjádřit se k podkladům v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, na jejichž základě úřad měl rozhodnout.
37. Soud při posouzení první konkrétní námitky vycházel z následující právní úpravy.
38. Dle § 54 odst. 1 správního řádu, *vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má věc u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo strpět ohledání věci na místě. Správní orgán o tom vydá usnesení, jež se oznamuje pouze osobě uvedené ve větě první. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, postupuje se podle § 138.*
„I. Důkaz ohledáním
39. Dle § 51 odst. 2 správního řádu, *o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.*
40. Soud shledal, že k žádnému procesnímu pochybení v rámci provedení ohledání nedošlo. Dle § 51 odst. 2 správního řádu byli účastníci řízení o provedení důkazu včas vyrozuměni a k úkonu přizváni. Dle § 54 odst. 2 správního řádu byli účastníci řízení povinni strpět ohledání věci na místě, o čemž byli rovněž poučeni a vyrozuměni.
41. Dle § 54 odst. 2 správního řádu *„Ohledání nelze provést nebo může být osobou uvedenou v odstavci 1 odepřeno z důvodů, pro které nesmí být svědek vyslechnut nebo pro které je svědek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4).“*
42. Dle § 55 odst. 2 správního řádu, *svědek nesmí být vyslýchán o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem, které je povinen zachovat v tajnosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

43. Dle odst. 3, *svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.*
44. Dle odst. 4, *výpověď může odepřít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt.*
45. Ustanovení § 54 odst. 2 ve spojení s ust. § 55 odst. 2 až 4 správního řádu, tedy uvádí, kdy nelze provést ohledání – tj. nikdy a vůbec, a kdy může svědek výpověď odepřít, tj. může odepřít svou aktivní účast na ohledání např. ve formě otevření zámku, komentování obsahu atd.
46. Ohledání tak nelze provést vůbec pouze, pokud jsou zde utajované informace nebo státem uznaná povinnost mlčenlivosti dle § 55 odst. 2 a 3 správního řádu.
47. Účastník pak může ohledání dle § 55 odst. 4. správního řádu odepřít v případě, kdy může svědek výpověď odepřít, tj. pokud by přivodil sobě nebo osobě blízké trestní stíhání. To ovšem neznamená, že správní orgán nemohl dále pokračovat ve zjišťování skutkového stavu věci. V situaci žalobce to skutečně znamená, že po něm nelze vynucovat součinnost v podobě otevření schránky nebo komentování jejího obsahu, tj. aktivně přispívat k sebeobviňování. Musí pouze strpět další činnost správního orgánu tj. ohledání věci, pokud by měl věc u sebe anebo nemusí konat nic, pokud má věc u sebe někdo jiný, jako to bylo v tomto případě. Tato třetí osoba má totiž v souladu se shora citovaným ust. § 54 odst. 1 správního řádu povinnost věc předložit tedy ohledání umožnit.
48. Vztaženo k věci žalobce to vede k závěru, že „násilné“ otevření schránky, které proběhlo za přítomnosti a v součinnosti vlastníka schránky, který ohledání umožnil, jelikož má povinnost ohledání strpět, není nepřípustným zásahem ani do práva žalobce se neobviňovat, ani do jeho vlastnického práva.
49. Soud tak má za to, že pokud bylo usnesením ze dne 26. 4. 2024, č. j. FAU-51603/2024/033, adresovaným jak vlastníkovu schránky společnosti anji, tak žalobci i nájemkyni schránky N. S., nařízeno ohledání, museli je všichni strpět, resp. společnost anji měla povinnost ohledání umožnit. Pasivně je musí strpět i nájemce schránky, a to i v situaci, kdyby odepřel ohledání ve smyslu ust. § 54 odst. 2 správního řádu. Soud však připomíná, že žalobce ohledání schránky neodepřel, ačkoliv se jej účastnil a byl poučen o možnosti ohledání odepřít.
50. Soud proto není toho názoru, že v důsledku ohledání schránky došlo k ignorování žalobcova práva neobviňovat se.
51. Soud má za to, že správní řízení i samotné ohledání proběhlo v souladu se zákonem. Žalobce mohl odepřít součinnost při provedení ohledání (např. ve formě poskytnutí klíčů), to však nebránilo prvostupňovému orgánu, aby ohledání i tak provedl cestou strpění úkonů ze strany účastníků řízení, jak vyplývá z výše uvedené judikatury, se kterou se soud plně ztotožňuje.
52. Soud tak k námitce žalobce namítající nezákonnost „násilného“ otevření bezpečnostní schránky uzavírá, že za situace kdy žalobce odepřel dle ust. § 54 odst. 2 ohledání a schránka byla následně zpřístupněna jejím vlastníkem, který plnil svou povinnost dle ust. § 54 odst. 1 správního řádu, se jedná o zákonné provedení důkazu ohledáním věci. Žalobní námitka není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

53. Soud má rovněž za to, že takový postup by zcela jistě prošel testem proporcionality. Nad soukromím a vlastnickým právem žalobce, pokud tedy obsah schránky patřil jemu a nikoliv N. S., stojí v tomto případě veřejný zájem na ochraně před činnostmi narušujícími nebo ohrožujícími územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny osobami, které byly zařazeny na sankční seznam. Zásah je tedy nejen legální a legitimní, ale i vhodný a nutný a hlavně zcela přiměřený.
54. Žalobce dále namítal, že v rámci řízení existují informace, které jsou utajované. Jemu však nebylo umožněno se s těmito informacemi efektivně seznámit.
55. V žalobou napadeném rozhodnutí se na straně 3, předposlední odstavec uvádí: *Z informace uchované mimo spis (viz úřední záznam č. j. FAU-138931/2024/033) FAÚ zjistil, že N. S. je spolupracovnice odvolatele, že je držitelkou majetku v jeho prospěch a že na její jméno je vedena bezpečnostní schránka, do které má odvolatel přístup. N. S. sjednala pronájem bezpečnostní schránky dne 19. 3. 2024, jak vyplývá z nájemní smlouvy poskytnuté společnosti anji (viz č.j. FAU-45842/2024/02).*
56. Soud má předně za to, že žalobci bylo sděleno, čeho se tyto utajované skutečnosti týkají, žalobce se tak mohl k těmto skutečnostem plně vyjádřit. Žalobce tyto skutečnosti nikterak nepopíral, naopak v žalobě uvádí, že bylo zasaženo do jeho vlastnického práva. Dále má za to, že to, že si spolupracovnice žalobce pronajímá bezpečnostní schránku č. X a že k ní má žalobce přístup, vyplývá i z jiných skutečností, které ve spise založené jsou (např. Smlouva o nájmu bezpečnostní schránky).
57. Soud tak má za to, že se žalobce mohl k tomu, že s ním paní N. S. nějakým způsobem spolupracuje a pronajímá si tuto schránku, dostatečně vyjádřit i bez znalostí dokumentu uchovávaného mimo spis č.j. FAU-138931/2024/033. Pokud by to nebyla pravda a tuto schránku si nepronajímá a neměl s ní nic společného, mohl to uvést již v průběhu správního řízení a hlavně by neměl žádný důvod podat tuto žalobu. Žalobce však nic takového neuvedl, naopak v žalobě uvádí, že odepřel její ohledání z důvodu, že schránka může obsahovat informace, které by mohly vést k zahájení trestního stíhání jeho osoby, a dále namítal, že její násilným otevřením bylo zasaženo do jeho vlastnických práv. A co je hlavní, pokud by žalobce neměl vztah k obsahu schránky č. X, nemohlo být nijak zasaženo do jeho veřejných ani soukromých subjektivních práv.
58. Soud tak má za to, že tím, že žalobci nebyl zpřístupněn tento dokument, nemohla být nijak dotčena jeho procesní práva.
59. Soud má proto za to, že se nejedná o takové utajované informace, které by soud musel přezkoumávat a nahrazovat tak obranu žalobce, tak jak dovodil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 2. 2010, č.j. 1 As 83/2009-60, ve kterém dále uvedl, že „*pokud by vůbec nebylo možné poskytnout žalobci přístup k utajovaným informacím byť v určité omezené formě, není soud vázán žalobními body a přezkoumá relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví důležitými. Takto široce pojímanou soudní ochranu účastníka bezpečnostního řízení považuje Nejvyšší správní soud za dostatečné vyvážení určitých omezení práva na spravedlivý proces, které účastník řízení musí strpět, jež jsou ale zároveň takovému typu řízení nutně vlastní a ústavně akceptovatelná.*“
60. Soud se tak domnívá, že nebylo jeho povinností vyžádat si je a detailně je přezkoumávat. Z jakých dalších dokumentů tento nesporný fakt plyne, totiž není za této situace ve věci podstatné, jelikož jsou dostatečně prokazovány jinými podklady – Smlouva o nájmu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bezpečnostní schránky, vyjádření žalobce, samotnými podáními žalobce v rámci správního řízení a také žalobou. Nelze proto souhlasit se žalobcem, že nebylo možné vyčíst konkrétní důvody prvostupňového rozhodnutí. Naopak ty jsou z rozhodnutí zcela jasné. Do procesních práv žalobce tak nebylo zasaženo. Žalobní námitka není důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

61. Jelikož soud neshledal žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
62. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. prosince 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.